AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½

BUREAU VAN D'IT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

DE VIERING
van den 50sten verjaardag
der aankomst van de
EERW. ZUSTERS FRANCISCANESSEN
OP CURAÇAO.

De 12de Januari van het jaar 1892 mag in de Kronijken onzer Eerwaarde Zusters Franciscanessen met gouden letteren worden opgeteekend en zal niet spoedig uit ons geheugen verdwijnen.

Op dien dag heeft Curaçao weder het bewijs geleverd van de edele gevoelens, die het bezielen. Op dien dag heeft geheel Curaçao een feest gevierd, dat bij allen een diepen indruk heeft achtergelaten.

Het gold hier een blijk van waardeering te schenken aan de Eerw. Zusters Franciscanessen, bij gelegenheid van den 50sten verjaardag harer aankomst op Curaçao. Maar dat blijk van waardeering zijn blijken van de hoogste belangstelling, van toegenegenheid, van vereering, van liefde geworden, die niet voortsproten uit een koud beleefd humaniteitsgevoel, maar uit geestdrift voor het goede en edele, uit een gevoel van dankbaarheid voor den arbeid onzer Eerw. Zusters, uit een gevoel van godsdienst eindelijk, dat Curaçao eer aandoet. Een gevoel van godsdienst, niet bij de katholieken alleen, die aan dit feest van naderbij deelnamen, maar ook bij de andere gezindten, lag inderdaad op den bodem van geestdrift, waarmede deze dag gevierd is: en juist dat godsdienstig gevoel gaf aan het feest een hoogere wijding en drukte er den stempel op, die bij een feest ter eere onzer Zusters past.

Reeds bij de eerste aankondiging had deze gedenkdag aller sympathie gewonnen. Leden van alle godsdienstige gezindten sloegen de handen ineen, om gezamenlijk het feest zoo hoog mogelijk op te luisteren. Waar het gold de Zusters te eeren, die *alle* kinderen met dezelfde liefde ontvingen, vroeg men naar de godsdienstige richting niet, die ieder volgde. Daar werden gezonde plannen beraamd voor een geregelde, luisterrijke feestviering, en giften ingezameld, om op dien dag ook stoffelijke bewijzen van waardeering den Eerw. Zusters te kunnen aanbieden. Zoo bereidde men zich tot het vieren van het 50jarig feest als tot een hooggetij voor.

Eindelijk brak de lang verwachte dag aan. Reeds in den vroegen morgen stroomde de bloem onzer kleine maatschappij in veel grooter getal dan de kapel van het St. Martinus-gesticht aan den Waterkant te Otrobanda kon bevatten, samen, om getuige te zijn van de eerste, hooge hulde, die Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten den Eerw. Zusters aanbood, door het opdragen van een pontificale H. Mis, waarbij de geheele geestelijkheid van Curaçao, op weinig uitzonderingen na, als assistenten tegenwoordig waren. Een welluidende, tot godsvrucht stemmende muziekmis werd op verdienstelijke wijze uitgevoerd door eenige pensionnaires van "Welgelegen." Onder de geloovigen, die dit plechtig offer bijwoonden nam de H. E. G. Heer H. Barge, Gouverneur der Kolonie, door den W. E. G. Heer J. B. Van der Linde Schotborgh als adjudant vergezeld, een eereplaats in, terwijl de W. E. Dames en Heeren der Commissies de voor hun bestemde plaatsen bezetten. De eenig overgeblevene van de zes Eerw. Zusters, die de stichting begonnen, *Soeur Therèse*, droeg een kroon uit gouden bladeren gevlochten. De H. E. Heer Mgr. B. Th. J. Frederiks bood onder de plechtigheid aan de Overste en tegenwoordige Zusters en in 't bijzonder aan *Soeur Thérèse* de beste gelukwenschen aan en herinnerde aan den oorsprong, en het lief en leed van deze stichting in de verloopen vijftig jaren. Met een indrukwekkend *Te Deum* werd deze plechtigheid besloten.

In een der groote schoollokalen, door de leden der Commissies keurig net tot feestzaal ingericht, hadden daarna de vertegenwoordigers van geheel Curaçao gelegenheid om aan de Eerw. Zusters hun huldebetoon te brengen. Ook hier liet het Gouvernement zich niet onbetuigd, daar het op waardige wijze door den H. E. G. Heer Procureur der Kolonie, van boven genoemden adjudant vergezeld, werd vertegenwoordig.

De Eere-voorzitter der feestcommissies opende de rij der sprekers en stelde aan de Eerw. Zusters de Dames en Heeren voor, die de tolken wilden zijn van de hulde en dankbaarheid, die geheel Curaçao aan de hooggeschatte Sœurs wilde bewijzen. Nu werd die bewondering en dankbaarheid in welsprekende woorden door verschillenden geuit: het bestek van dit verslag echter gedoogt niet dat wij hieromtrent in bijzonderheden treden, hoe gaarne wij ook de eer zouden geven, die toekomt aan Mgr. Joosten voor Hoogstdeszelfs hartelijke, innig gevoelde toespraak: aan den H. E. G. Heer Procureur-Generaal, voor 't kernige woord, waarmee Z. H. E. Gestrenge namens 't Gouvernement deed uitkomen, welk een weldaad de Eerw. Zusters voor onze maatschappij zijn; aan den H. Eerw. Heer B. Th. J. Frederiks, die de zilveren vergulden Ciborie, welke Z. H. E. uit naam der geestelijkheid den Zusters als geschenk aanbood, van zulk een treffenden gelukwensch deed vergezeld gaan; hoe gaarne, nogmaals wij ook de verdiensten zouden willen aantoonen der schoone rede van Mejuffrouw Ursula Schalk, die haar gelukkig gekozen beeld, om den oorsprong, den voortgang en den tegenwoordigen toestand van de Congregatie der Eerw. Zusters te schetsen, zoo keurig uitwerkte: hoe gaarne, ten laatste, wij ook wilden wijzen op de waardige, welsprekende en welgesproken woorden van den vice-president der Heeren-commissie, den Heer J. Ellis: op het vuur van geestdrift, dat door de Vergadering liep, toen de heer A. Capriles het woord nam en met zijn kristalheldere stem en levendig gebaar den lof verkondigde van het offer dat de Eerw. Zusters brengen: op de met gevoel voorgedragen aanspraak van Mejuffrouw M. V. Chapman; op de uit het hart gevloeide woorden, waarin de Jongeheer J. Ph. C. Chapman de gevoelens zijner mede-leerlingen vertolkte; om ten slotte nog een woord van lof toe te wijden aan de sluitrede, door den heer I. Jutting gehouden — hoe gaarne wij dit alles meer in den breede zouden bespreken, wij moeten ons tot dit weinige bepalen. Alleen mogen wij den heer P. De Lima niet onopgemerkt voorbijgaan, die met zijn orkest, grootendeels uit goed geoefende, sommige uitstekende dilettanten bestaande, door wèl gekozen en zeer verdienstelijk uitgevoerde stukken een verrassende en alleraangenaamste afwisseling bracht.

De geschenken door de Dames- en Heeren-commissies uit naam der bevolking van Curaçao aangeboden, waaronder voornamelijk 24 zit- en knielbanken van mahoniehout en een prachtig uitgevoerd serafine-orgel, prijken thans in de kapel van het St. Martinus-gesticht, en maken dit met de nieuwe beschildering van het presbyterium en de beelden van St. Franciscus en Dominicus — een geschenk van Mgr. Joosten — tot een juweeltje.

Nadat Mgr. Joosten, toen de laatste spreker geëindigd had, aan de vergaderden de dankbetuiging der Eerw. Zusters overbracht, voor de talrijke, onverhoopte blijken van hooge belangstelling, die Zij op dezen dag van Curaçao's ingezetenen hadden mogen ondervinden, verliet het publiek zonder de minste wanorde de stampvolle zaal, waar het zonder eenige stoornis te verwekken twee uren lang schouder aan schouder had toegeluisterd. Nadat de leden der beide Commissies en eenige andere Dames en Heeren zich in een andere zaal een weinig hadden opgefrischt, nam men af-

---

FEUILLETON.

Húsar i Panduro

I

Emperatriz Maria Teresia tabata sintá na Viena den Castiljo imperial, riba e mecedora grandi, primorosamente adorná coe hunja dorado di leon, poné na un elevación den e nicho profundo di ventana. Genio, viveza, benevolencia tabata resaltá di faccionnan dje muger semper hermosa ainda apesar di su cuarenta anjo. Ma na e momento ayí un severa inflexibilidad tabata suplantá e faccionnan dje benevolencia amistosa. Algo encolerizada, e emperatriz a tirá un paquete di papel koe él tabata sintá lezá, riba e taburete pará su delanti.

— "¡ I awor ta cos terminá, enteramente terminá !" él dici, "ya mi no ta soportá esai más ¡ Lo ta un verguenza, i lo mi no por hustificá mi na presencia di Dios, si mi no poné un fin na e cos ayí !"

E palábranan ayí tabata dirigí na un hoben, bistí coe uniforme verde, pará su delanti i apoyá contra e ventana habrí, koe tabata permití curso libre na e aire frio primaveral; i e hoben, sanguineo pa su color encendido, abotonando su uniforme estrecho tan apretado posible, a doená distintamente di conocé koe él tabata sinti frio. Su fisonomía, su frenta hanchoe, su nanisji corcová, i e lip, e cabez mugeril, heredá dje raza Jagellonico- Cimburga, mester a haci bo mirá inmediatamente den dj'éle un miembro di Cas di Habsburgo.

E hoben tabata José Segundo, e electo rei romano.

— "Ora mi graciosa senjora mama kier toemá na consideración, ta di ki banda e acusación ta bini," él dici coe un tono conciliador. "Toer e acusadornan ta casi ex-oficialnan, degradá pa e gefe von der Trenck, i alehá fó di ehército, pasobra nan no tabata sirbi pa nada."

— "No tabata sirbi pa nada, mi senjor jioe dici," Maria Teresía a gritá exesperada, "i mi ta bisa koe bao di nan tin varios homber di honor, koe no por aguantá e escándalo pa más largoe tempoe."

Rei José a haci un movimiento di disgusto.

— "Un homber koe a rendí caba i por rendi nos Cas ainda hopi servicio, nos mester............................"

— "Dios preservá mi di mirá mi atrobé obligá di empleá tal instruméntonan," e emperatriz a interrumpiéle, "i koe e Turco ayí ta ofrecé mi su servicionan terrible....mi sabi perfectamente bon, koe mi senjor jioe ta corda ayí riba, hinteramente di otro modi; ma mientras mi wowonan ta habrí, Austria lo no bringá más."

— "Sin embargo, mi graciosa senjora mama lo permití mi anto di observéle koe nos lo pasá pa ingrato, si nos abanná i persigui un homber koe ya no por ta útil más pa nos."

— "¡ Nada dj'esai no ta mi asunto ! Koe mi senjor jioe lezá e piezanan," e emperatriz dici, "i caba él decidí, si husticia mester ta administrá, ¡ sí ó nó !"

— "E relación ta trahá pa e consehero di Estado Weber i e general Löwendal — nan toer dos ta antagonista dje Panduro Trenck, i mi ta temé......"

— "¿ Kiko mi senjor jioe ta temé ?"

— "Koe na nan vista, mayor falta dje gefe ta consistí den e miljónnan koe él a adquirí, sin koe él a permiti e consehero di Estado ocasión di kitá algún por ciento afo."

— "Koe mi senjor jioe no acriminá e hombernan koe ta cumpli coe nan deber, i maské mes tabata asina, nos toer ta hende — tabata mi obligación di larga Husticia sigui su curso, i di indagá e asunto rígidamente; si e protegido di mi senjor jioe por hustificá su mes, lo mi ta altamente satisfecha. Ma entretanto mi no ta keré. El ta acusá di masjá hopi cos terrible....koe él ta un homber koe no ta respetá nada......"

— "Sino su emperatriz, su honor, su palabra como militar," José a interrumpiéle.

— "I ainda toer esai coe hopi dificultad; ma," Maria Terecia a continuá, "lo mi por perdonéle masjá cos, pasobra él ta un anciano guerero koe no sabi kiko él ta haci; ¡ ma koe mi senjor jioe lezá e papelnan aki — koe él lezá historia dje pober diablo, di un soldá enfermo koe, droemí den hospital, ta elevá su keha, koe Trenck a manda doenéle un sota di mil paloe, posobra él no kier a segundá un inhusticia ! koe él lezá e historia dje jioe muger dje molinero na Bohemia, com Trenck a haci coe n'éle — i koe anto mi senjor jioe tin e bondad di bisá mi, sí toer esai tin di kedá di nada, i si un piadosa autoridad cristiana no ta obligá di castigá un hende koe ni e Turco mes lo no a largá impune...."

— "Su Magestad," José a interrumpiéle, "tin completa razón, Trenck ta un hende terrible — él ta igual na un oso ó cualké otro animal carnívoro, koe bo por mandéle riba bo enemigo; ma koe bo ta encadenéle, ora él a caba di cumpli coe

scheid van de Eerw. Zusters, hen in dankbare stemming en hoogste voldaanheid achterlatende.

Den volgenden dag, j. l. Woensdag, werd de 50ste verjaardag van de aankomst der Eerw. Zusters op Curaçao meer huiselijk in het pensionaat *Welgelegen* herdacht. Ook hier werden de feestelijkheden geopend met een dankoffer aan God. Aan het keurig versierde, nieuwe altaar werd in tegenwoordigheid van Z. D. H. Mgr. Joosten door den H. Ew. Heer Mgr. B. Frederiks, geassisteerd door een schaar van geestelijken, een plechtige H. Mis opgedragen, die door den Bisschop, we, der met een treffend muziek-*Te Deum* gesloten werd.

Na het evangelie van dit plechtig Misoffer betrad de H. E. W. Zeergel. Heer Mgr. Dr. Baralt den kansel en hield een doorwrochte, aangrijpende rede, waarin Z. H. Eerw. de weldaden optelde door God aan deze stichting in deze halve eeuw geschonken en tevens op den arbeid wees, die de Eerw. Zusters daarvoor in ruil gegeven hadden. Treffend was de schildering, die Z. H. E. gaf van de vijf bisschoppen, die deze stichting hadden begonnen en erover gewaakt; aangrijpend, waar hij de scholen, het pensionaat, het weeshuis, ja de rotsen van Curaçao den lof deed verkondigen van den arbeid der Zusters. Maar wij mogen niet verder in bijzonderheden treden; een vluchtig overzicht van deze rede zou meerdere kolommen vullen. Mocht zij in druk in grooteren kring verspreid worden.

Na afloop der kerkelijke plechtigheden werd door de Z. E. W. Mère Francisca aan Mgr. Joosten en de Z. E. W. Heeren Geestelijken een déjeuner en na den middag een diner aangeboden, beide door heerlijke muziek en vroolijken zang begeleid. Des avonds vergasten de pensionnaires die zich in deze beide dagen als uitmuntende zangeressen hebben doen bewonderen — de aanwezigen nog op een klein treurspel met zang en werd het geheel met een bescheiden vuurwerk besloten.

Een genotrijke en luide geprezen soirée musicale, door dezelfde pensionnaires Donderdag avond gegeven, voor hare bloedverwanten en de Leden der beide Commissies en hunne familie, kroonde op waardige wijze de zoo opgewekte feestviering.

Wij herhalen het, diep is de indruk, die deze gouden feestdag op allen heeft nagelaten en niet spoedig zal hij worden uitgewischt. Die indruk is nog versterkt door den arbeid van de Heeren A. Bethencourt en Zonen, die, actief en hoffelijk als altijd, de gelukkige gedachte hebben gehad aan de Eerw. Zusters als gedachtenis aan dezen dag, een net brochuurtje met gouden omslag aan te bieden, waarin de Heer V. A. Zerpa de oorzaak en reden dezer gedenkwaardige feestviering in welsprekende taal uiteenzet.

Ten slotte sluit ook de *Amigoe di Curaçao* zich aan bij het huldebetoon door de geheele bevolking van dit eiland in deze dagen aan de Eerw. Zusters gebracht en biedt Haar de hartelijkste gelukwenschen aan. Groeie en bloeie de Congregatie der Eerw. Zusters Franciscanessen op onze eilanden! Dale over Haar arbeid Gods overvloedige zegen, tot Zijne meerdere eer en glorie en tot heil onzer maatschappij.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

ZONDAG den 17n. Januari a. s. zal de Gouverneur geen bezoeken ontvangen.

Curaçao, den 15n. Januari 1892.
De Adjudant.
J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH.

Bij de Maandag 11 Januari gehouden verkiezing van drie nieuwe leden voor de Kamer van koophandel zijn gekozen de heeren: F. W. Neümañ, T. F. W. Krafft en Hendrik de Veer.

Jongstleden Maandag arriverde alhier, laatst van Colon, het Fransche oorlogsstoomschip *Naiade*, commandant *Le Correc*, aan welks boord zich bevindt de schout-bij-nacht *Cavelier de Cuverville* opperbevelheber van het eskader van den Noord-Atlantischen oceaan. Deze bodem draagt eene bemanning van 500 koppen en voert 46 stukken.

Woensdagvoormiddags bracht de H. E. G. Heer Gouverneur onzer kolonie eene contra-visite aan boord van den Franschen oorlogsbodem, waarbij aan Z. H. E. G. de gebruikelijke eer werd bewezen.

Denzelfden middag legde ook Z. D. H. Mgr. H. A. M. Joosten vergezeld van Mgr. B. J. Th. Frederiks en den Hoog Eerw. Pater Vicaris J. van Baars een tegenbezoek af bij den Schout bij nacht Cavelier de Cuverville. Z. D. H. werd met de militaire eerbewijzingen, in Frankrijk voor de Bisschoppen gebruikelijk, ontvangen en bij het vertrek werden het bepaald aantal saluutschoten ter eere van Z. D. H. gelost.

De *Naiade* vertrok denzelfden dag naar La Guaira, onder het spelen van het Nederlandsche volkslied, dat door de kapel van het garnizoen met de Marseillaise werd beantwoord.

Met de *Prins Willem II* arriveerde Woensdag de H. E. G. Heer D. G. Brandt, opvolger van den stationscommandant aan boord van H. M. oorlogsschip *De Ruijter*, Baron van Hogendorp, die weldra naar Nederland zal terugkeeren.

Woensdagmorgen stoomde het Oostenrijksche oorlogsschip Aurora, commandant, *Thevalt*, komende van Pto. Cabello, bemand met 220 koppen, 26 officieren medegerekend, en voerende 9 stukken, onze haven binnen.

De Heer P. Boom benoemd viceconsul op Bonaire van de republiek Sto. Domingo, heeft in het begin dezer maand zijne betrekking aanvaard.

Lijst van brieven, welke onbestelbaar zijn bevonden:

Cleantis Alvares, Pedro Maria Brito, Anette de Brien, Antonet de Haset, Antonette de Haset, Antonette N. de Hachet, Pedro de Hachet, Domitilia N. de Piar, Antonio Gusman 2, Elvira de Rodriguez, Laurens Firma, Gustavo Lithgow, W. A. Marsden, Maria Moron, Carlos R. Maat, Zoila N. de Nuñez 2, Estela Rigout, Emelina Schenonovulf.

BUITENLAND.

Rome.— Blijkens een dépêche uit Rome aan het *Wiener Tageblatt* zijn in het door Z. H. den Paus gehouden consistorie de twee nieuwe kardinalen Ruffo Scilla en Sepiacca benoemd en een vijftal aartsbisschoppen en bisschoppen gepreconiseerd, o. a. de aartsbisschoppen van Turyn van Mohilef en van Posen, en zullen in het consistorie van den 16 nogmaals eenige buitenlandsche bisschoppen gepreconiseerd worden.

Volgens een Reuter-telegram zeide Z. H. de Paus in de bij die gelegenheid gehouden allocutie het volgende: Het is duidelijk dat de vijanden, die ons omringen, ons van alle kanten hardnekkig in het nauw trachten te drijven. Sommigen doen dit zonder omwegen, terwijl anderen hun oogmerk zoeken te bereiken door schijnbaar minder vijandige middelen. De eerstbedoelden brandmerken het Pausdom als eenen zonder genade te bestrijden vijand en stoken de Italiaansche bevolking op om den toestand steeds moeilijker te maken. De anderen bedienen zich van veinzerij, doch stellen intusschen den Paus den volke voor als eene dreigende houding aannemende tegen Italië. Men beweert dat vreemdelingen vrijelijk naar Rome kunnen komen; doch zij hebben er beducht te zijn voor de ruwheid van het gepeupel. 's Pausen vrijheid tot omgang met de geloovigen is verminderd: en indien er reeds in vredestijd zoo ernstige moeilijkheden rijzen, hoe zal het dan wezen in tijden van troebelen.— De Paus verklaarde dat hij zal volharden in de door Pius IX en door hem zelven aangenomen houding, door voort te gaan met op te komen voor zijne onafhankelijkheid en vol te houden dat Rome de zetel moet zijn van het Pausdom. De Paus gelooft, dat de rechten des Pausdoms overeen te brengen zijn met de grootheid van Italië. De hoofden van den Staat behoorden ernstig te overwegen aan welke gevaren de godsdienst onder den tegenwoordigen staat van zaken is blootgesteld.

Frankrijk.— De Fransche Kamer van afgevaardigden heeft den 11 Dec. weder een dier stormachtige zittingen gehouden, die zij gewoon is van tijd tot tijd het op schandalen beluste publiek aan te bieden; eene Zitting die zoo wat vijf uren achtereen geduurd heeft en daarenboven nog door een tweegevecht tusschen den voorzitter der Kamer, Floquet, en den bekenden De Cassagnac dreigde gevolgd te worden. De aanleiding tot deze tooneelen van wanorde was eene interpellatie van den heer Hubbard over de houding der Regeering ten opzichte der geestelijkheid. Zeer verstandig deed Paul Deroulède, de man met de groene jas, het voorstel, de interpellatie niet in behandeling te nemen; hij achtte een debat over die zaak alleen geschikt om het land in twee vijandige kampen te splitsen. Deroulède zag zijn voorstel echter met 374 tegen 133 stemmen verworpen. Daarop nam Hubbard het woord. Hij drong aan op krachtige beteugeling van de geestelijken en stelde eene motie in dien geest voor.

De minister van justitie, de heer Faillières, verdedigde zich tegen het verwijt, dat hij geen geestkracht had betoond door te wijzen op het proces van den aartsbisschop van Aix, en vertelde, dat niet alle bisschoppen het met mgr. Gouthe Soulard eens waren. Toen hij de vereeniging tot herstel van het wereldlijk gezag des Pausen onwettig heette, riep men aan de rechterzijde, dat ook de vrijmetselarij onwettig was, en toen Floquet nog eens het honderdmaal weersproken, op effect berekende leugentje opdischte, dat paus Pius IX wel vrijmetselaar was, geraakten tal van leden der Rechterzijde buiten zich-zelven van woede. De Cassagnac heette den Kamerpresident driemaal achtereen een leugenaar en een lasteraar; en nu werd het een algemeene redetwist tusschen de partijen. Mgr. Freppel werd tot de orde geroepen, en de deurwachten traden in de zaal om de afgevaardigden die elkander te lijf wilden, te scheiden. Eindelijk werd er eenige kalmte verkregen en kon de Fallières voortgaan. De minister eindigde met eene herhaalde toezegging, van krachtige handhaving der bestaande wetten, en indiening eener wet op de vereenigingen, en hij verbond zich om binnenkort een wetsontwerp van dien aard in te dienen, dat evenwel niet van dien aard zou zijn om tot eene scheiding tusschen Kerk en Staat te leiden.

Als een staaltje van den toon waarop het debat gevoerd werd, ontleenen wij het volgende aan de rede van den heer De Cassagnac: "Ik tart u eens openlijk, zonder masker de Republiek tegenover het Catholicisme te stellen. Ik wenschte, dat gij eens den moed had daartoe over te gaan, maar gij hebt dien niet. Ik zie met verlangen den dag tegemoet, waarop dit zou geschieden; want de geschiedenis leert ons, dat het Catholicisme steeds in de verdrukking groot is geworden. Het heeft wel andere tegenstanders gekend dan die waarmede het thans heeft te kampen. Wanneer men heeft wederstaan aan tegenstanders die Frederik Barbarossa en Napoleon I heeten, heeft men niets te vreezen van de verbasterde zonen der Revolutie, bestuurd door Carnot den Kleine." De linkerzijde brulde op het hooren dezer woorden; — de rechterzijde juichte ze toe. Op voorstel van Clémenceau werd besloten het verdere debat tot den volgenden dag te verdagen.

— De heer en mevrouw Carnot bezochten *den 15 Dec.* de tentoonstelling der Rotterdamsche Kunstclub te Parijs. De President en gevolg werden ontvangen door de heeren De Stuers, De Kuyper, H. W. Mesdag en de heer en mevrouw Taco Mesdag. Er waren vele bezoekers.

— De commissie voor het tarief nam, na van de ministers van buitenlandsche zaken en van koophandel de ophelderingen vernomen te hebben, volgende besluiten: De Regeering word gemachtigd voorloopig, hetzij voor het geheel of voor gedeelten, tractaten of overeenkomsten die den 1sten Februari 1892 vervallen, te verlengen, uitgezonderd de bepalingen waarbij in het tarief concessiën gedaan worden ten opzichte van bepaald aangewezen handelsartikelen; voorts wordt aan de Regeering machtiging verleend om de overeenkomste betreffende den wederkeerigen waarborg van den letterkundigen, artistieken en industrieelen eigendom voorloopig te verlengen.

De Regeering wordt gemachtigd het minimumtarief in zijn geheel of voor een gedeelte toe te passen op de voortbrengselen en handelswaren afkomstig uit landen, die tegenwoordig nog een conventioneel tarief met Frankrijk hebben en die gezind zijn de voortbrengselen van Frankrijk toe te laten op den voet der meest begunstigde natie.

— Het officieuse agentschap van Bulgarije heeft aan *Havas* eene nota medegedeeld betreffende de uitzetting van den Franschen correspondent van *Havas* te Sofia. Frankrijks vertegenwoordiger had de intrekking gevraagd van het besluit omtrent de uitzetting van den correspondent. De Bulgaarsche regeering beriep zich in haar antwoord op de van vijandelijke gezindheid getuigende tijdingen, die hij (Chaudourue) naar Parijs zond. De maatregel van Bulgarije is in geen enkel opzicht eene schen-

---

su obligación. Ma sin embargo mi ta trece na reflexión, si lo no to impolitico di obrá coe demasiada precipitación. Tin dificultadnan koe no mester ta considerá di masjá poca importancia ¿Ta voluntad di Su Magestad pa e consehero deponéle simplemente di su mando, i di ordenéle di bini aki na tempoe fiho pa él comparecé delanti di un concho di guerra?"

— "El por ta capaz di no bini," e emperatriz a contestá, "Además mi ta temé koe él ta pensá ariba di bai Slavonia coe su banda sediciosa bai hungá di gefe riba su dominionan; koe lo él no vacilá di declará su mes senjor dje tera ayí, ora nos kier deshací nos di dj'éle na Occidente."

— "Ayá por socedé cos peor ainda," José a respondé, "i mi ta soponé, koe ayí riba lo él cordá en primer lugar.. lo él por bai Prusia, camina nan lo pagéle coe oro."

Maria Teresía tabata visiblemente impresioná, pa e observación ayí di su jioe, koe él no a cordá del todo aribá,

— "Esai lo ta peor," él dici, "ma mi senjor jioe tin razón....él ta pertenecé propiamente na Prusia.........."

— "I asina leeuw coe no mester bai," José a interrumpiéle.

— "Nó, promer mi permití e miserable Trenck cantá e triunfo ayí, mi ta preferá di largá un ehercito salí pa bai cortá su paso i cogéle prisionero."

— "I esai lo ta un espectáculo, koe nos no mester largá mundo presenciá, ¡Figurá bo, ki un verguenza, si nan bisá, koe Austria ta bringá coe su propio generálnan i koe igual na Turquia él kier recompensá coe un cuerda di seda e homber koe, durante tempoe di guerra, a bringá semper fortuná i victorioso, i coe esai él a demoestrá su tera di mayor servicionan....i toer esai ta obra di Maria Teresía, adorá pa e Croato loco, i pa kende su voluntad él kier arrostrá mil morto..............................!"

— "Coe toer e papiamentoe ayí, mi senjor jioe no ta comprobá nada," respondi tabata. "¡ Si él ta adorá su emperatriz i mama di patria, anto él ta haci esai, pasobra un mortal mester tin algo di adorá, i....un Dios, Trenck no tin; él no ta keré ni na Dios ni na diablo!"

— "I kiko anto mi graciosa senjora mama ta ordená koe mester haci," José a puntrá despues di un momento di silencio.

El ta continuá.

ding der tractaten, die met geen woord gewag maken van de behandeling van vreemdelingen. De Regeering betreurt het, haren maatregel niet te kunnen herroepen, en zij geeft de hoop te kennen, dat Frankrijk rekening zal houden met het gevoel van rechtvaardigheid en billijkheid, waardoor de Bulgaarsche regeering zich heeft laten leiden. Na ontvangst van dit antwoord, heeft de Fransche zaakgelastigde te Sofia de diplomatieke betrekkingen met Bulgarije afgebroken.

Duitschland. — In den *Duitschen Rijksdag* was men algemeen in spanning of Bismarck zich nog ter elfder ure bij de behandeling der handelstractaten vertoonen zou. De afgevaardigde van Geestemünde verscheen echter niet. Zijn lijfarts dr. Schweniger had hem, zeker niet ten onpas, verboden zich naar Berlijn en in de Rijksdagszitting te begeven. De Rijksdag moest het dus zonder Bismarck doen. Nu de zaken gingen er niet minder om. Na eene beraadslaging van zes uren besloot de Rijksdag de handelstractaten in tweede lezing en in de volle vergadering te behandelen. De rijkskanselier betoogde, dat de nijverheid niet boven den landbouw bevoorrecht is. Hij heeft zich veel moeite getroost om het graanrecht van 3½ M. te behouden. Hij deelde voorts mede, dat er in het belang der arbeiders een wijziging wordt overwogen van de wet betreffende de ondersteuning voor den aanbouw van woningen. Een daartoe strekkende voordracht zal in den loop der zitting worden aangeboden. Ten slotte verzocht de rijkskanselier dringend, de handelstractaten nog vóór Kerstmis af te doen.

— De Keizer, vergezeld van prins Heinrich, doopte te Brendow op de *Vulcan*-werf het nieuwe pantserschip *Weissenburg*, en bracht daarbij hulde aan de nagedachtenis van zijnen vader, die op het slagveld van Weissenburg de eerste overwinning voor de Duitsche eenheid bevocht.

— De rijksdag behandelde gisteren 16 *Dec.* in tweede lezing de handelstractaten. De staats-secretaris von Boetticher verdedigde eenige aangevallen posten in het Oostenrijksche en het Italiaansche tarief, in het bijzonder de uitvoer-premie voor suiker, alsmede het recht op hout, eieren en bedvederen. De staatssecretaris von Marschall betoogde dat, al mochten sommige belangen door de tractaten gekrenkt worden, een tarieven-oorlog de natie zelve benadeelen zou. Daarom is het zaak, met bondgenooten handelsverdragen te hebben. De werking van een bondgenootschap wordt verzwakt wanneer de leden in staathuishoudkundig opzicht vijandig tegenover elkander staan. Daarna verdedigde von Boetticher nog de onzijdige houding, welke de Regeering tegenover andere belangen heeft aangenomen.

Bismarck heeft zich tegenover eene deputatie van industriëelen uit de stad Siegen, die hem het eereburgerschap hunner stad kwamen aanbieden, als volgt over de aanhangige handelstractaten uitgelaten: "Ik zou den moed niet hebben voor den tijd van twaalf jaren zulk een sprong in het duister te doen. Als de Rijksdag het op zich wil nemen, zoo overhaast de geheele regeling af te doen, dan zal hij bij het volk zijn eigen aanzien schaden. De onbillijkheden die in de nieuwe tractaten opgesloten liggen, zullen bij de toepassing al spoedig aan het licht komen, en dan niet meer weggenomen kunnen worden. Bismarck verzekerde ten slotte een tocht naar Berlijn voor het oogenblik doelloos te achten, omdat de aanneming der tractaten toch reeds verzekerd was, en beriep zich ten slotte op het advies van zijn dokter, die hem de reis naar Berlijn had verboden.

De Duitsche vrijzinnige bladen vallen Bismarck heftig aan, omdat hij niet naar den Rijksdag komt, maar zijne oppositie tegen de handelstractaten en Caprivi kleedte in den vorm van een toespraak aan het adres der Siegener burgers. Eugen Richter beweert in zijne *Freisinnige Zeitung*, dat Bismarck niet naar Berlijn durft te komen; en het *Berliner Tageblatt* maakt zich er vroolijk over, dat Bismarck thans de rechten van den Rijksdag verdedigt terwijl hij ze vroeger bestreed.

Engeland. — De partij van Gladstone heeft een nieuw middel bedacht om zich in Engeland populair te maken. Zij formuleert thans naast haren eisch tot invoering van *home-rule* in Ierland een anderen, welke alleszins geschikt is om hare populariteit te verhoogen en hare zegepraal bij de verkiezingen van 1892 te bewerken. Zij stelt zich namelijk de lotsverbetering der landbouw-arbeiders ten doel, die veelal door de groote grondbezitters onbehoorlijk worden geëxploiteerd. De conservatieven, wier partij hoofdzakelijk uit de groote grondbezitters gerecruteerd wordt, kunnen onmogelijk aan de arbeiders beloven, wat Gladstone toezegt, die juist bij de kleine plattelandskiezers ook voor zijn *home-rule*-politiek den besten steun vindt. Om nu de wenschen en grieven der boeren-arbeiders beter te leeren kennen, hebben de liberalen hen bij deputaties uit hun midden naar Londen laten komen tot eene groote vergadering, welke den 11 *Dec.* in Memoriall Hall gehouden is. Gladstone trad als woordvoerder op, nadat hij een paar dagen te voren ten huize van zijn vriend lord Spencer te Altorpe-Park over de zaak geconfereerd had met Spencer, lord Roseberry, John Morley en sir William Harcourt. Gladstone betoogde nu voor de landbouwdeputatiën de noodzakelijkheid eener verbetering der plaatselijke toestanden en waarschuwde tegen verplaatsing der plattelandsbevolking naar de steden. Hij was voor vermeerdering van het aantal Parlementsleden die met den landbouw bekend zijn, zonder dat evenwel voor de kandidaten verkiezingskosten moeten besteed worden. Hij bepleitte een meer rechtvaardige verdeeling der gemeentelijke belastingen en wijziging van de bestaande wet, waarbij aan boerenarbeiders vergund wordt, vereenigingen te vormen, om te trachten verhooging van loon te bekomen.

— De Regeering ontving den 12 Dec. per telegraaf ambtelijke mededeelingen omtrent de gevechten in Kashmir nabij Gilgit, welke onstonden naar aanleiding van den aanleg door Engelschen van krijgswegen. De soldaten van het Britsche agentschap vielen de Hunja Nagar-stammen aan en namen hunne verschansingen, nadat zij de poort van het fort in de lucht hadden doen springen. Het verzet van den vijand was wanhopig. Hij verloor een kanon en negen gevangenen. Van de Engelschen sneuvelden er ettelijke soldaten, officieren werden gewond.

— Tusschen den Kaapschen minister van openbare werken Swewright en de Nederlandsche Zuid-Afrikaansche Spoorwegmaatschappij is onder garantie van den regeering Transvaal, eene overeenkomst gesloten tot spoedige voleindiging van den spoorweg Pretoria-Vaalrivier in verbinding met de lijn naar de Kaap. De regeering van Kaapland schiet hiertoe vierhonderdduizend pond sterling voor en bekomt het recht om van de nieuwe lijn gebruik te maken, zoodat zij *running power* zal hebben tot Pretoria.

— Gedurende eene hevige vechtpartij den 14 Dec. te Waterfort, ontving Michael Davitt eene ernstige hoofdwonde. Het woord voerende tot de anti-Pernellieten, zeide Obrien dat Davitt's antwoord op eene zoodanige snoodheid zijne candidatuur voor het Lagerhuis was, welke spreker uit alle macht zoude steunen. Ondanks de aanwezigheid van 600 extra konstabels waren de straatgevechten te Waterford algemeen.

Belgie. — De minister van buitenlandsche zaken heeft bij de Kamer het handelstractaat met Oostenrijk-Hongarije overgelegd.

De *Indépendance belge* verneemt uit goed ingelichte bron, dat Argentinië en Brazilie onderhandelingen wenschen te openen met de Europeesche gouvernementen, welke de jongste handelstractaten onderling hebben gesloten, d. i. met Belgie, Duitschland, Oostenrijk-Hongarije, Italie en ook Engeland.

De regeering der twee Zuid-Amerikaansche republieken zijn voornemens, de invoerrechten op Fransche artikelen belangrijk te verhoogen, als maatregel van *représaille* tegen het Fransche tarief voor granen en koffie.

Rusland. — Naar uit St. Petersburg aan de *Standard* gemeld wordt, zal het ministerie binnenkort zijn bekrachtiging geven aan het plan van baron Hirsch ten aanzien der Joden, volgens hetwelk er een centraal comité zal worden gevormd, met een zestigtal subcomité's, tot bevordering van de emigratie der behoeftige Israëlieten.

China. — De opstand is door de regeering bedwongen. De stad Chaoyang is den opstandelingen weder ontweldigd en zij-zelven zijn, 3000 in getal, voor die stad totaal verslagen. De keizerlijke troepen waren 4500 man sterk; maar hunne ruiterij was zwakker. Hunne infanterie evenwel vernietigde die der opstandelingen volkomen.

In regeeringskringen te Peking, is men zeer verheugd over de snelle zegepraal en de kranige houding der keizerlijke troepen; maar met dat al spoken de ontvluchte ruiters nog in het gebergte rond tot schrik der rustige bevolking.

Allengs komen nieuwe bedroevende bijzonderheden aan het licht aangaande, de in November gepleegde gruwelen. Vele kerken zijn geplunderd en zelfs de weeshuizen der christenen werden uitgemoord en in de asch gelegd. Ook langs de wegen werden tal van vluchtende christenen afgrijslijk ten dood gebracht verminkt en aan den hongerdood prijs gegeven, waarna hunne lijken het aas der honden werden. Het aantal in die dagen vermoorde christenen wordt nu algemeen op 500 geschat, maar nauwkeurige opgaven ontbreken nog geheel; ook blijft men twijfelen, of werkelijk alle Europeanen behouden zijn gebleven. Zoolang het land nog niet tot rust is gekomen, en allerwege de geregelde gemeenschap is hersteld, moet men zich grootendeels met vermoedens, berekeningen en looze geruchten behelpen. Het overwinnend leger kampeert nog te Chaoyang, maar voor geheel Mantsjoerijë is de krijgswet afgekondigd, zoodat het waarschijnlijk nog verder zal trekken, om ook de laatste schuilhoeken van de gevluchte muiters te zuiveren.

Naar het heet, was de naaste aanleiding tot den opstand gelegen in het wangedrag van eenige officieren, welke eene aanzienlijke familie diep gekrenkt hadden, waarop deze uit wraak eene rooverbende te hulp riep, en het volk ophitste.

Men verneemt, dat de oproerlingen nog moorden op christenen te Pakoe hebben gepleegd. Een mandarijn, die de moorden zonder tusschenkomst bijwoonde, heeft zich gezelfmoord.

De Fransche gezant heeft tegenover de regeering zijne eischen hernieuwd, strekkende tot sluiting van contracten en tot levering van spoorwegmateriaal door Fransche leveranciers. De gezant bezigde eene dreigende taal, zeggende, dat de verhouding tusschen Frankrijk en China niet vriendschappelijk kan blijven, tenzij China toegeve.

Nadere berichten trekken de overwinning der regeeringstroepen van van China in twijfel en spreken van een algemeene gisting onder het volk.

Amerika. — In zijne boodschap aan het Congres, bij de opening der zitting, zeide de President, op de gesloten handelsverdragen wijzende, te hopen, dat vóór het einde van het jaar meer soortgelijke tractaten gesloten zullen worden. De President betreurt de aanranding der matrozen van het oorlogsschip „Baltimore," en voor het geval Chili de regeling dezer zaak onnoodig vertraagt, zal president Harrison eene speciale boodschap aan het congres zenden. Ten opzichte van de onregeldheden in China staat de regeering der Unie er op, dat China bescherming verleene, en maatregelen neme tot bestraffing van de schuldigen. Aan de Russische regeering is ernstige bezorgdheid te kennen gegeven over hare strenge maatregelen tegen de Joden, en de daardoor veroorzaakte landverhuizing naar Amerika, welke ernstige gevolgen zou kunnen hebben voor de arbeidsmarkt. De President spreekt met warmte van het Mac-Kinley-tarief, hetwelk aan de verwachtingen beantwoord heeft; hij verklaart zich tegen de vrije zilver-aanmunting, welke de handelstransacties op den grondslag van den zilverprijs zou plaatsen. De meerderheid der bevolking wenscht, dat het zilver ten volle tot aanmunting gebezigd worde, mits evenwel de andere natiën medewerken. Het beste middel, om het gebruik van zilver te vermeerderen, is het ophoohen van goud in Amerika. De President beveelt spoedige aanvulling der marine aan, om op alle zeeën de burgers der Unie te beschermen en hun handel uit te breiden. Op het oogenblik zijn er 14 oorlogsschepen in aanbouw.

— Sedert 1 Juli ll. zijn in de Vereenigde Staten, ten gevolge der Mac Kinley-wet, alleen aan het tolkantoor te New-York 36 millioen dollars minder ontvangen.

NOTICIANAN DI CABEL.

Recibi dia 10 Enero

Paris. — Dreyfus ta pidi den Cámara di diputádonan koe e culpáblenan den fracaso dje empresa di Canal di Panamá ser perseguí hudicialmente.

Mr Goblet dici koe ta probable koe gobierno doená su concurso pa continuá e trabaonan.

Un orden di día koe nan a votá, ta pidi pa toemá medida fuerte contra toer e hendenan responsable dje estado actual dje Compañia di Canal di Panamá.

Presupuesto di 1891 ta moestra un exceso di cien miljón franc na importación.

Khedive di Egipto a moeri repentinamente di grippe.

Courantnan, criticando koe Inglaterra a mandá dos barcoe di guerra Tanger, ta bisá koe escuadra frances mester bai e punto ayí afin di impedi Inglaterra di apoderéle di Marruecos.

Londres. — Trópanan rusa concentrá na frontera austro-rusa ta actualmente na número di 91,000 homber.

Reina di Rumania ta gravemente maloe.

Regalo di casamentoe koe irlan, desnan lo haci duque di Clarence-lo consisti den un castiljo na Irlanda.

New-York. Nan ta anuncia fô di Méjico sublevación di trópanan bao di mando di general Lorenzo Garcia: después di a matá nan gefe, nan a uni nan koe e rebeldenan.

Número di revolucionárionan na Texas ta subi na 2000, i conservadornan ta apoyá nan. Gen! Garciá a ser reemplazá pa gen: Mirto.

Madrid. — Opinión pública ta masjá excitá coe mandamentoe di bárcoenan di guerra Tanger. Gobierno spanjó també a doená instruccion pa algún barcoe bai Tanger.

12 *Enero.*

Paris. — Afin di evitá disgusto den gobierno i obisponan, ministro a haci un arreglo coe Papa.

Nan ta bisa koe Turquía ta avisá ministerio inglés, intención di arreglá e asunto di Egipto.

Londres. — La reina Victoria, príncipe di Wales i familia real a mandá pesá gobierno di Egipto na ocasión di morto di virrei.

Fuerte tempestad di niebla i un frío terrible ta continuando na Inglaterra.

Conceho di ministronan a reuní pa deliberá riba e asunto di Egipto.

Lord Churchill a bolbé di su viaha na Africa.

Washington. — Tratádonan di reciprocidad entre E. E. U. U. coe Costa Rica i San Salvador a ser firmá.

Opinión general tá, koe e tratado coe Venezuela lo ta terminá bien pronto.

Mr. Blaine ta informá e teranan koe no tin tratado di reciprocidad coe EE. UU. koe di coeminsá 15 Marzo, próx, Presidente lo anulá un partida dje excepción di deréchonan.

13 Enero:

Paris.— Almirante Dreyfus, antiguo ministro di Marina, a moeri di grippe.

Nan ta anunciá fó di Egipto koe, después di a examiná cos, e modi di tratamento dje doctornan, koe a asistí e Khedive durante e enfermedad koe a matéle, mester ta censurá.

Londres.— Den un mina di carbón na India a perecé 100 hende, i 115 a ser heridá na consecuencia di un explosión di grissú.

Morto di Khedive ta doená courantnan francés i alemán ocasión di discutí riba e cuestion di ocupación di Egipto pa Inglaterra. Courantnan alemán ta *na favor*, i e nan francés ta *contra* e ocupación.

Duque di Clarence (jioe mayor di príncipe di Wales) ta gravemente maloe; él ta sufrí di grippe, i inflamación di pulmón a presentá.

Habana.—Según última noticianan di New-York, un expedición revolucionaria a sali di Estados Unidos pa Haiti, coe obheto di tumbá gobierno di presidente Hypolite.

New-York.— Peso mejicano 73 cent fuerte.

Antayera

Paris.— Rumor ta circulá koe e rebéldenan moro a atacá e caravánanan, koe tabata bai Tanger.

E escuadra inglés, compuesto di 8 barkoe, a yega Tanger; sin embargo te ainda trópanan no a ser desembarcá.

Londres.— Sir Francis Clareford ta nombrá embahador na Constantinopla.

Duque di Clarence ta mehorando.

Epidemia di grippe ta plamá na hinter Europa.

Según noticianan di Canadá, opinión general na Montreal tá, koe e tratado entre Estados Unidos i Antiljanan inglés lo ta un golpi pisá pa comercio entre canadá i islanan inglés.

Madrid.— Gobierno a publicá un aviso, bisando koe e estádonan koe nan tratadonan ta expirá na Junio, tin derecho riba mínimum di tarifa, mientras koe esnan koe nan tratádonan ta vencé e luna aki, lo ta someté na máximum di tarifa di deréchonan di importación.

New-York.— Peso mejicano 72½ cent fuerte.

Ayera

Paris.— Floquet ta reelecto pa presidente di Cámara di diputádonan.

Un gran parte di abadía di Benedictinonan na Fecamp a ser destruí pa un incendio.

Sultán di Turquía a confirmá sucesión di príncipe Abbas, como Khedive di Egipto.

Nan ta bisa koe e revolución ta extendéle na Marruecos, e rebeldenan ta tratá di apoderá nan di Tanger.

Londres.— Duque di Clarence, jioe mayor di príncipe di Wales, i cardenal Manning, a moeri.

Según noticianan recibi, pronto lo tin un crisis den ministerio di Victoria (Australia.)

Seis barcoe di guerra inglés a yegá Alexandría, pa sperá yegada dje Khedive nobo.

Voor de tallooze en welsprekende blijken van hooge belangstelling, door de ingezetenen van Curaçao, bij de viering van den dag, waarop vóór vijftig jaren de Zusters Franciscanessen op Curaçao landden, betoond, brengt ondergeteekende uit naam van alle Zusters haren hartelijken dank.

Mère Francisca de Bruin,
Supérieure.

RODARON POR EL SUELO.

El lunes 24 de Noviembre de 1890 los periódicos americanos publicaron la siguiente noticia:

Mrs. Sarah S. Henster East. 134 Street N 873, Nueva York, se suicidó de un tiro ayer mañana. Era una señora excelente de una posición social elevada y pertenecía á la Iglesia Presbiteriana del Rev. Dr. Ramsey. Tenía bienes y se interesaba mucho en varias caridades públicas y particulares. Desde Julio último había sufrido mucho de indigestión, que produjo melancolía y después una especie de locura, bajo cuya influencia se quitó la vida.

Hé aquí otra historia menor trágica, aunque de la misma índole. El que la relata lo hace á su modo. Generalmente, dice, tememos á la muerte y sin embargo una vez he querido morir y he aquí el motivo. Hasta la Pascua de 1888 había tenido salud, pero esta época (para tantos de alegría) fué para mí de tristeza, languidez y cansancio. Perdí el apetito y me sentía muy mal despues de comer los alimentos más lijeros. Los ojos y la piel tomaron un color amarillo oscuro y la secreción renal parecía sangre. El dolor de estómago no se podía sufrir y con frecuencia duraba sin interrupción de 12 á 14 horas. Algunas veces tenía dolores noche y dia y me ponía tan malo que mi mujer tenía que velarme toda la noche. Siempre estaba malo, me daba tos y arrojaba una flema verde.

A pesar de la ropa de abrigo y de toda clase de comodidades, siempre tenía frío, tiritando como si la sangre se me hubiera empobrecido. No podia tomar alimento sólido; vivía de caldos, preparaciones de leche, etc., y después de cada comida me daban dolores de estómago que no se quitaban con nada.

Poco despues se me desarrolló un picazon por todo el cuerpo como si tuviese envenenada la sangre. El médico de la familia me estuvo asistiendo como cosa de un año. Por su consejo fuí á Harrogate á ver á otro médico y á beber las aguas, pero hallándome pero me volví á casa. El bañero de Harrogate y otros me dijeron que tenía la sangre envenenada, lo que nunca habian dicho los médicos. El primero había dicho que los dolores procedían de piedras en la vejiga de la hiel.

Entonces consulté á un especialista eminente de Manchester, que confirmó lo que había dicho el otro médico, mas con ninguno me aliviaba.

En este estado lamentable seguí seis meses más y me puse tan endeble que á penas podía andar, y tan delgado que *se cayeron los anillos de los dedos y rodaron por el suelo.* Eran tales los dolores que *deseaba morirme* y uno de los médicos dijo á un amigo mio que no podía restablecerme.

En Agosto del año pasado de 1890, cuando me encontraba peor, me enviaron por el correo un libro de una medicina llamada Jarabe curativo de la Madre Seigel. Me decidí á probarlo y mandé por un poco á Lymm á la botica de Mr. Evans. Despues de la primera botella me sentí un poco mejor y siguiendo con este remedio me volvió el apetito y poco á poco me fuí poniendo fuerte. El color se ha vuelto á poner natural y me siento tan bien como he podido sentirme en toda mi vida, á la verdad, tan bien como cuando era niño. Como sin inconveniente alguno toda clase de alimentos y en los últimos tres meses *he ganado* en peso 30 libras. Puedo añadir que antes de tomar esta medicina había cambiado tanto que mis amigos y aún mis discipulos á penas me reconocían. A todo el mundo digo lo que debo al Jarabe de Seigel.

La persona que hace este relato es un caballero de posicion, conocido de todo el mundo en Lymm. No quiere que se publique su nombre, pero el Sr. J. H. Evans, el farmaceutico nombrado anteriormente, atestigua la verdad de cuanto aquí se ha dicho.

Este era un caso grave de indigestion con sus consecuencias naturales. Toda la economía estaba emponzoñada y desarreglada por los ácidos debidos á fermentaciones en el estómago y si no hubiera sido por el Jarabe de Seigel un resultado desastroso se hubiera seguido en muy poco tiempo.

Uit de hand te koop:

Het aan de Overzijde dezer haven gunstig gelegen Erf onder N°. 71 (vroeger het eigendom van wijlen den Heer Doctor Th. de Veer) met daaropstaande heerenhuizen, regenbakken, koetshuis, paardenstallen, pakhuizen, loods en verdere bijgebouwen.

Van den 1sten November a. s. af zijn de woonhuizen en verdere gebouwen van 11 uur des voormiddags tot 1 uur des namiddags, behalve op Zondagen, te bezichtigen.

Voor nadere informatiën vervoege men zich tot den ondergeteekende.

J. B. van der Linde Schotborgh

Curaçao 29 October 1891.

AVISO

Prentjenan bonita koe ta sirbi pa recuerdo di ricibimentoe di S. Sacramentoenan di Bautismo, di promer S. Comunion i di Confirmacion coe lugar habrí pa haci anotacionnan, Muy Rev. Pastornan por haja cerca A. ALVAREZ.

Thes. St Josephs Gezellen Vereniging

Imprenta de la Librería de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao